

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний авіаційний університет
Факультет лінгвістики та соціальних комунікацій
Кафедра філософії

СИЛАБУС АТЕСТАЦІЙНОГО ІСПИТУ
здобувачів вищої освіти за освітнім ступенем «Магістр»

Галузь знань	03 «Гуманітарні науки»
Спеціальність	033 «Філософія»
Освітньо-професійна програма	«Філософія комунікації»

Програма обговорена та схвалена на засіданні випускової кафедри філософії, протокол № 7 від 07 червня 2021 р.

Програма атестаційного іспиту обговорена та схвалена на засіданні науково-методично-редакційної ради Факультету лінгвістики та соціальних комунікацій, протокол № 6 від 09 червня 2021 р.

ЗМІСТ

1. Пояснювальна записка
2. Зміст програмного матеріалу з дисциплін, які виносяться на атестаційний іспит
3. Список літератури
4. Рейтингова система оцінювання підсумків виконання комплексних кваліфікаційних завдань
5. Перелік довідкових джерел інформації, якими дозволяється користуватись під час атестаційного іспиту

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Атестаційний іспит проводиться з метою встановлення відповідності рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей здобувача вищої освіти ОС «Магістр» вимогам стандарту вищої освіти після закінчення ним навчання за освітньо-професійною програмою «Філософія комунікації». Програма атестаційного іспиту розроблена відповідно до навчального плану № НМ–8-033/21, «Положення про атестацію випускників Національного авіаційного університету освітньо-кваліфікаційних рівнів (освітніх ступенів) бакалавра, спеціаліста, магістра», затвердженого наказом ректора від 05.02.2015 р. №06/од., інших нормативних документів.

Мета: контроль отриманих компетентностей та результатів навчання за спеціальністю 033 «Філософія» освітньо-професійної програми «Філософія комунікації».

Результати навчання, які дає можливість випускнику досягти освітньо-професійна програма

ПРН1. Здійснювати інтелектуальний пошук, виявляти і критично осмислювати актуальні проблеми сучасної філософської думки, розробляти їх в рамках власного філософського дослідження.

ПРН2. Знати і використовувати фаховий словник та філософські засоби для донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.

ПРН3. Вміти реконструювати історичний поступ світової філософії, еволюцію філософських ідей і проблем з метою використання історико-філософської спадщини в осмисленні та розв'язанні власних дослідницьких проблем.

ПРН4. Пропонувати та обґрунтовувати нові підходи до розв'язання задач і проблем.

ПРН5. Використовувати методологію та пізнавальні засоби, що властиві обраній філософській спеціальності.

ПРН6. Володіти державною та англійською (чи іншою іноземною) мовами на рівні, достатньому для вільного фахового спілкування та обговорення наукових проблем і результатів досліджень у сфері філософії.

ПРН7. Критично осмислювати, аналізувати та оцінювати філософські тексти, застосовувати релевантні методи їх аналізу та інтерпретації.

ПРН8. Розуміти зв'язки філософії з іншими іншими напрямками філософського дискурсу, інтелектуальними й гуманітарними практиками.

ПРН9. Ефективно використовувати інформаційно-комунікаційні технології в професійній діяльності.

ПРН10. Брати участь у наукових дискусіях з філософії та міждисциплінарних проблем, обговореннях філософських питань з експертами з інших галузей знань (в тому числі, з авіаційної).

ПРН11. Аналізувати, оцінювати і прогнозувати соціальні, політичні, економічні та культурні процеси із застосуванням фахових знань та спеціалізованих навичок розв'язання складних задач філософії.

ПРН12. Використовувати набуті знання в практиці європейської та євроатлантичної інтеграції України, зокрема проводити світоглядний аналіз та етико-ціннісну експертизу інтегральних процесів.

ПРН13. Розробляти і реалізовувати наукові та/або прикладні проекти у сфері філософії та з дотичних міждисциплінарних проблем.

ПРН14. Приймати ефективні рішення з питань управління складною професійною та/або навчальною діяльністю у сфері філософії.

ПРН15. Розробляти і викладати філософські дисципліни в закладах освіти та знати різні стратегії та моделі викладання.

ПРН16. Ефективно здійснювати аналітичне обґрунтування та інформаційно-організаційний супровід професійної діяльності, в тому числі - в авіаційній галузі.

Компетентності випускника, які дає можливість досягти освітньо-професійна програма

ІК. Здатність розв'язувати задачі дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері філософії та гуманітаристики; або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

ЗК1. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК2. Здатність спілкуватися іноземною мовою.

ЗК3. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК4. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.

ЗК5. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).

ЗК6. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК7. Здатність розробляти проекти та управляти ними.

ЗК8. Здатність бути критичним і самокритичним, що передбачає знання своїх інтелектуальних переваг і недоліків, вміння використовувати перші й мінімізувати вплив других.

ЗК9. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації, що передбачає вміння застосовувати для вирішення пізнавальних задач ефективні стратегії і засоби.

ЗК10. Здатність працювати в команді, що передбачає вміння долати комунікаційні напруження та конфліктні ситуації, забезпечувати прихильність співробітників, виявляти доречну поступливість, розподіляти зусилля з/між колегами, працювати на спільний результат.

ЗК11. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, що передбачає вміння писати власні тексти аналітичного та публіцистичного характеру в різних форматах та застосувати необхідні процедури (редагування, коректура, звірка) при підготовці тексту до публікації).

ЗК12. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт, що передбачає уникання інтелектуального конформізму, готовність завжди віддавати перевагу науковій достовірності, а не впливу авторитету.

ФК1. Здатність використовувати історико-філософську спадщину в осмисленні та розв'язанні дослідницьких проблем.

ФК2. Усвідомлення змістової та методологічної специфіки закінченої магістерської програми відносно інших методологічних можливостей філософського дискурсу та філософського дослідження.

ФК3. Усвідомлення зв'язків філософської спеціалізації з іншими інтелектуальними й гуманітарними практиками.

ФК4. Здатність формулювати та аргументувати актуальні філософські ідеї, доказово й обґрунтовано викладати результати дослідження.

ФК5. Володіння спеціалізованим знанням в межах певної філософської проблематики, системною обізнаністю з відповідною спеціальною (науково-дослідницькою) літературою.

ФК6. Здатність обирати і застосовувати найбільш ефективну методологічну стратегію дослідження.

ФК7. Здатність критично працювати з філософськими текстами, застосовувати різні методи аналізу та інтерпретації.

ФК8. Критично оцінювати потенціал та межі різних наукових шкіл, які представляють основні напрями розвитку філософських теорій комунікації.

ФК9. Здатність здійснювати аналіз, оцінку і прогнозування соціальних, політичних, економічних та культурних процесів із застосуванням фахових знань.

ФК10. Здатність професійно проводити світоглядний аналіз та етико-ціннісну експертизу європейської та євроатлантичної інтеграції України на підставі принципу україноцентризму.

ФК11. Здатність викладати філософські дисципліни у закладах вищої освіти.

ФК12. Здатність здійснювати аналітичне обґрунтування та інформаційно-організаційний супровід професійної діяльності.

Атестаційний іспит випускників ОС «Магістр» передбачає вирішення комплексних кваліфікаційних завдань (ККЗ) у вигляді формалізованих текстових моделей професійних завдань, з якими можна зустрітись і які повинен уміти вирішувати майбутній фахівець під час своєї професійної діяльності. Зазначені комплексні кваліфікаційні завдання мають містити елементи проектування, дослідження, обґрунтування, опису, застосування того або іншого об'єкта діяльності в комунікативних вимірах його функціонування.

Атестаційний іспит здійснюється письмово по білетах, розроблених кафедрою філософії згідно з програмою, яка затверджується проректором з навчальної роботи після розгляду та схвалення науково-методично-редакційною радою Факультету лінгвістики та соціальних комунікацій. Атестаційний іспит складається з двох частин: теоретичної, що містить два теоретичні питання, та науково-практичної частини. За обсягом та складністю ці частини є рівнозначними.

Кожен білет атестаційного іспиту складається з двох питань та комплексного завдання, що відповідають типовим питанням з фахових дисциплін «Методологія прикладних досліджень», «Комунікативні стратегії у глобалізованому світі», «Теоретичні засади філософії комунікації», «Філософія соціальних трансформацій», «Медіафілософія», «Філософія психології комунікації».

У науково-практичну частину завдань входить завдання, яке відповідає фаховій підготовці магістра за освітньо-професійною програмою «Філософія комунікації».

Атестаційний іспит проводиться кваліфікаційною комісією після повного закінчення здобувачами теоретичного курсу навчання і практичної підготовки перед початком виконання кваліфікаційної роботи.

Атестаційний іспит проводиться кваліфікаційною комісією у складі голови, членів комісії та секретаря, яка створюється наказом ректора на певний термін за поданням декана факультета не пізніше ніж за місяць до початку її роботи. Розклад проведення консультацій та атестаційного іспиту складається диспетчером факультету під безпосереднім керівництвом декана з урахуванням думки випускової кафедри філософії, затверджується проректором з навчальної роботи та доводиться до відома здобувачів не пізніше ніж за місяць до початку іспиту.

До атестаційного іспиту допускаються здобувачі, які успішно закінчили повний теоретичний курс за освітнім ступенем «Магістр» і мають позитивні оцінки за науково-дослідну та переддипломну практику. Кожному здобувачеві для виконання екзаменаційного завдання надається окреме місце та спеціально підготовлений папір. Рішення про оцінку знань здобувачів приймається відкритим голосуванням членів кваліфікаційної комісії на закритому засіданні. За умови однакової кількості голосів вирішальним є голос голови. У разі необхідності за рішенням комісії окремі здобувачі можуть бути запрошені на закриті засідання комісії для надання додаткових пояснень.

2. ЗМІСТ ПРОГРАМНОГО МАТЕРІАЛУ З ДИСЦИПЛІН, ЯКІ ВИНОСЯТЬСЯ НА АТЕСТАЦІЙНИЙ ІСПИТ

2.1. Теоретична частина комплексних кваліфікаційних завдань

Дисципліна «Методологія прикладних досліджень»

1. Наука як система знань, сфера суспільної діяльності та соціальний інститут.
2. Функції науки: світоглядна, гносеологічна, методологічна, аксіологічна, праксеологічна.
3. Західна та вітчизняна традиції у методології науки
4. Поняття наукової раціональності та її історичні типи.
5. Поняття наукового методу. Відмінність методів дослідження в природничо-науковому та соціально-гуманітарному пізнанні.
6. Модифікація понять філософії та науки в процесі їхньої взаємодії.
7. Співвідношення філософської і наукової методології в процесі наукового дослідження комунікативних процесів
8. Особливості філософсько-методологічного аналізу соціальних феноменів.
9. Співвідношення фундаментального і прикладного аспектів у філософії комунікації.
10. Інтерпретація і герменевтика у процесі сходження від фундаментального до прикладного у філософії комунікації.

Дисципліна «Комунікативні стратегії в глобалізованому світі»

1. Поняття «комунікативна стратегія».
2. Види комунікативних стратегій.
3. Прийоми репрезентації комунікативних стратегій.
4. Презентаційні комунікативні стратегії.
5. Консенсуально-орієнтована комунікативні стратегії
6. Деліберативний процес – процес діалогу в сфері публічної політики.
7. Критика раціонального суб'єкта і універсальної раціональності (Н. Фрезер, А.М. Янг).
8. Дисенсус-орієнтовані комунікативні стратегії (С. Бікфорд, Дж. Драйзек, Е. Добсон, Г. Калдер та ін.).
9. Теоретичні моделі глобалізації: 1) глобальної системи (Е. Гідденс, Л. Склера); 2) глобальної соціальності (Р. Робертсон, У. Бек); 3) детериторіальної соціальності (А. Аппадурі, М. Уотерс).
10. Проект сталого розвитку як головна тенденція світового розвитку.

Дисципліна «Теоретичні засади філософії комунікації»

1. Критичне мислення як основа комунікації.
2. Взаємовплив мислення і мови в комунікативних процесах.
3. Мова як найважливіший спосіб буття людини в культурі.
4. Діалектичний характер зв'язку мови і мовлення в різних комунікативних практиках.
5. Дискурс, діалог і дискусія.
6. Вплив людської суб'єктивності на успішність чи неуспішність комунікативного процесу.

7. Діалектика індивідуально унікальних і соціальних характеристик людини у процесі комунікації.

8. Роль філософської герменевтики в оцінці успішності комунікативних процесів.

9. Проблема Іншого в комунікативних практиках (М. Бахтін, Ю. Хабермас, К.-О. Апелъ).

10. Становлення і розвиток філософії культури як напрямку сучасного філософського знання (В. Віндельбанд, Г. Ріккерт, Г. Зіммель, Е. Кассірер та ін.).

Дисципліна «Філософія соціальних трансформацій»

1. Поняття соціальної трансформації, його співвідношення з поняттями, що позначають процес соціально-історичних змін: еволюція, революція, реформа.

2. Соціальна трансформація як системний процес (соціально-економічна, виробнича, науково-технічна, політична, культурна, релігійна трансформації).

3. Принцип розвитку як основа для розуміння соціальних трансформацій.

4. Теоретичні засади соціальної філософії у вивченні соціальних трансформацій.

5. Соціальні трансформації в основних соціофілософських концепціях ХХ ст.

6. Моделі соціальних процесів (моделі соціальної динаміки).

7. Прогностика і футурологія. Основні положення концепції сталого розвитку.

8. Поняття соціальної революції. Основні типи соціальних революцій.

9. Соціально-трансформуюча роль сучасної науки і техніки.

10. Проблема цивілізаційного вибору України.

Дисципліна «Медіафілософія»

1. Історія становлення медіафілософії, її основні етапи.

2. Завдання медіафілософії та її методи дослідження.

3. Поняття Медіафілософія та відмінні підходи до її визначення

4. Некласична філософія ХХ ст. як культурна основа та ідейний дискурс медіафілософії.

5. Медіакомунікації в постмодерністській ситуації «радикального плюралізму» та негативної семантики.

6. Медіафілософія та проблема людини у ХХ ст. (теорія психоаналізу та філософська антропологія М. Шелера).

7. Теорія культурної гегемонії та гегемонії медіа.

8. Медіаестетичний компонент комунікації та медіаестетичний потенціал інфографіки.

9. Масова свідомість в медіапросторі сучасної культури

10. Екологія медіареальності.

Дисципліна «Філософія психології комунікації»

1. Проблемне поле філософії психології комунікації.

2. Предметно-чуттєве та теоретичне відображення свідомістю навколишнього світу.

3. Буденний і теоретичний рівні суспільної свідомості.

4. Основні особливості психіки людини: рефлексія, цілеспрямованість, мотивованість, тотожність, неперервність, цілісність, константність, вибірковість, зосередженість.

5. Несвідоме та підсвідоме у психіці людини (К. Юнг та З. Фрейд).

6. Антична риторика як красномовство і мистецтво переконання.

7. Соціальні комунікації як відображення суспільних ідеалів Просвітництва.

Пошуки оптимальної моделі комунікації.

8. Проблеми комунікації у екзистенціалізмі (Ж.-П. Сартр, А. Камю, М. Хайдеггер, К. Ясперс), персоналізмі (Е. Муньє, Ю. Бохенські)

9. Проблеми комунікації у діалогічній (М. Бубер) філософії,

10. Комунікативна проблематика філософії постмодерну.

2.2. Науково-практична частина комплексних кваліфікаційних завдань.

Науково-практичні завдання виконуються на основі знань, умінь і навичок з дисциплін «Методологія прикладних досліджень», «Комунікативні стратегії у глобалізованому світі», «Теоретичні засади філософії комунікації», «Філософія соціальних трансформацій», «Медіафілософія», «Філософія психології комунікації».

3. СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

3.1. Основна література

3.1.1. Андрущенко В. П., Губерський Л. В., Михальченко М. І. Соціальна філософія. Історія, теорія, методологія : Підручн. для вищ. навч. закл. Вид. 4-те, випр. та доп. К. : Юрінком Інтер, 2016. – 552 с.

3.1.2. Андрущенко В. П. Організоване суспільство. Проблеми суспільної самоорганізації та інституалізації в період радикальних трансформацій в Україні на рубежі століть. Досвід соціально-філософського аналізу / В. П. Андрущенко; [наук. ред. В. Савельєв]. – Кн. 1: Від мрії до дії. – К. : Знання України, 2018. – 659 с.

3.1.3. Андрущенко В. П. Організоване суспільство. . Проблеми суспільної самоорганізації та інституалізації в період радикальних трансформацій в Україні на рубежі століть. Досвід соціально-філософського аналізу / В. П. Андрущенко; [наук. ред. В. Савельєв]. – Кн. 2: Філософія новітнього державотворення. – К. : Знання України, 2018. – 647 с.

3.1.4. Бистрицький Є. Комунікація і культура в глобальному світі / Є. Бистрицький, С. Пролєєв, Р. Зимовець. – К.: Дух і Літера, 2020. - 416 с.

3.1.5. Дротянко Л.Г. Феномен фундаментального і прикладного знання: (Постнекласичне дослідження). – К.: Вид-во Європ. ун-ту фінансів, менеджм., бізн. і інформ. систем. – 2000. – С. 188-224, 280-297.

3.1.6. Дротянко Л. Г. Філософські проблеми мовознавства. Навч. посібник. Вид. 2-ге, доповнене і перероблене. – К.: КНЛУ, 2002. – 161 с.

3.1.7. Дротянко Л.Г. Філософія наукового пізнання: підручник. – К.: «НАУ-Друк», 2010. – 224 с.

3.1.8. Дротянко Л. Г. Філософські проблеми мовознавства. Навч. посіб. Вид. 2-ге, допов. і пер. – К. : КНЛУ, 2002. – 161 с.

3.1.9. Єрмоленко А., Бауман Ю., Лазоренко О. та ін. Ціннісно-нормативне обґрунтування соціальних теорій – К.: Наукова думка , 2014. – 456с.

3.1.10. Журба М. А. Девіртуалізація віртуального: на вершині падіння : монографія / М. А. Журба – Луганськ : Вид-во Ноулідж, 2014. – 349 с.

3.1.11. Квіт С. Масові комунікації: підр. для студ. ВНЗ / С.М. Квіт. – К.: Видавничий дім “Києво-Могилянська академія”, 2008. – 206 с. URL: <http://surl.li/asmvw>

3.1.12. Конверський А.Є. Критичне мислення. Підручник для студентів навчальних закладів вищої освіти усіх спеціальностей. – К.: Центр учбової літератури, 2018. – 344 с.

3.1.13. Медіакультура у дзеркалі філософії історії : монографія / Л. А. Ороховська; Нац. авіац. ун-т. – Київ : Центродрук, 2015. – 333 с.

3.1.14. Медіапсихологія: на перетині інформаційного та освітнього просторів: монографія / [О. Т. Баришполець, О. Л. Вознесенська, О. Є. Голубєва, Г. В. Мироненко, Л. А. Найдьонова, Н. О. Обухова, Н. І. Череповська] ; за наук. ред. Л. А. Найдьонової, Н. І. Череповської ; Націон. академія педаг. наук України, Інститут соціальної та політичної психології. – К. : Міленіум, 2014. – 348 с.

3.1.15. Медіафілософія: практикум / уклад.: Т.Г. Шоріна, М.А. Абисова, О.А. Матюхіна, Н.М. Сухова, Н.А. Ченбай. - К.: НАУ, 2021. - 72 с.

3.1.16. Мельник В.П. Філософія. Наука. Техніка: методолого-світоглядний аналіз. – Львів, Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2010. – 592 с.

3.1.17. Моїсєєва Н.І. Соціально-комунікаційна діяльність як історико-суспільна практика : монографія / Н.І. Моїсєєва. – Х.: ХНТУСГ, 2015. – 392 с. URL: <http://surl.li/acmvp>

3.1.18. Савенкова Л.О. Психологія спілкування: навч. посіб. / [Л. О. Савенкова та ін.]. Держ. ВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана». - Київ КНЕУ, 2015. - 309 с.

3.1.19. Соснін О.В. Комунікативна парадигма суспільного розвитку: навч. посіб. / О.В. Соснін, А.М. Михненко, Л.В. Литвинова. – К.: НАДУ, 2011. – 220 с. URL: <http://surl.li/acmvi>

3.1.20. Філософія комунікації у медійному просторі: практикум / уклад.: М. А. Абисова, О.А. Матюхіна, Т.Г. Шоріна. - К.: НАУ, 2021. - 36 с.

3.1.21. Філософія комунікації та міжнародна діяльність: практикум / уклад.: М.А. Абисова, Т.А. Пода, І.П. Скиба, Н.М. Сухова. - К.: НАУ, 2021. - 48 с.

3.1.22. Філософія комунікації як соціокультурний феномен: практикум / уклад.: М.А. Абисова, Т.Г. Шоріна, Н.А. Ченбай. - К.: НАУ, 2021. - 40 с.

3.1.23. Філософія політичної комунікації: практикум / уклад. С.С. Орденів, Г.М. Клешня, І.П. Скиба. - К.: НАУ, 2021. - 32 с.

3.1.24. Філософія психології комунікації: практикум / уклад.: О. М. Сідоркіна, О. П. Скиба, Т.А. Пода, І. П. Скиба. – К.: НАУ, 2021. – 66 с.

3.1.25. Філософія правової комунікації: практикум / уклад. С.С. Орденів, Г.М. Клешня, І.П. Скиба. - К.: НАУ, 2021. - 40 с.

3.1.26. Філософія: хрестоматія (від витоків до сьогодення): навч. посіб. / за ред. акад. НАН України Л.В. Губерського. – К.: Знання, 2009.

3.1.27. Холод О. Медіа й теорії соціальних комунікацій: монографія / О. Холод. – К.: Видавничий центр ПВНЗ «Інститут реклами», 2017. – 409 с.

3.1.28. Холод О. М. Сучасні теорії та тенденції розвитку соціальних комунікацій: курс лекцій. – У 2-х т. / О. М. Холод. – К.: КНУКіМ, Українська асоціація психолінгвістів, 2016. – 214 с.

3.1.29. Шабанова Ю. О. Філософія культури : підручник / Ю. О. Шабанова. – Дніпро : ЛПРА, 2019. – 240 с. URL: Режим доступу: <https://filosof.nmu.org.ua/ua/>

3.2. Додаткова література

3.2.1. Білан Н. І. Інформаційна парадигма соціальних комунікацій : монографія [Текст] / Н. І. Білан. – К. : СПД Паливода, 2016. – 379 с.

3.2.2. Габермас Ю. Структурні перетворення суспільної відкритості: дослідження категорії громадянське суспільство: Пер з нім. – Львів: Літопис, 2000. – 318 с.

3.2.3. Горова С. В. Особа в інформаційному суспільстві: виклики сьогодення : монографія / С. В. Горова ; наук. ред. О. С. Онищенко ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – Київ, 2017. – 452 с.

3.2.4. Дротянко Л. Г. Інтенсифікація глобалізаційних процесів в інформаційну еру / Л. Г. Дротянко // Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Філософія. Культурологія. К.: НАУ, – № 1 (27). – 2018. – С. 9-13.

3.2.5. Людина в складному світі / В. П. Андрущенко та ін.; за ред. Н. В. Кочубей, М.О. Нестерової. – Суми : Університетська книга, 2017. – 359 с.

3.2.6. Мак-Люен, Маршалл. Галактика Гутенберга: становлення людини друкованої книги / М. Мак-Люен; [пер. з англ.] – К. : Ніка-Центр, 2015. – 388 с.

3.2.7. Потятник Б.В. Філософія масової комунікації. – Л.: ПАІС, 2003. – 194 с.

3.2.8. Тимофієва М. П. Психологія спілкування: навч.-метод. посіб. для студ. вищ. мед. закл. освіти України / М. П. Тимофієва, А. С. Борисюк, О. І. Павлюк. – Чернівці, 2019. – 100 с.

3.2.9. Філософія. Пізнання. Наука – Л.: ВЦ ЛНУ ім.І.Франка, 2008. – 287 с.

3.2.10. Філософський енциклопедичний словник – К., Абрис, 2002. – 742 с.

3.2.11. Швачич Г. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології: навч. посібник. – Дніпро: НметАУ, 2017. – 230 с. URL: <http://surl.li/acmwa>

4. РЕЙТИНГОВА СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ПІДСУМКІВ ВИКОНАННЯ КОМПЛЕКСНИХ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ

1. Рейтингова система оцінювання (PCO) результатів набутих знань та вмінь за результатами атестаційного іспиту за спеціальністю здобувачами вищої освіти освітнього ступеня «Магістр», розроблена відповідно до вимог Закону України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. №1156-VII, «Положення про атестацію випускників Національного авіаційного університету освітньо-кваліфікаційних рівнів (ступенів) бакалавра, спеціаліста, магістра», затвердженого наказом ректора від 05.02.2015 р. №06/од.

2. PCO результатів набутих знань та вмінь за результатами атестаційного іспиту за спеціальністю доводиться до відома здобувачів, науково-педагогічних працівників, голови та членів кваліфікаційної комісії (КК).

3. Атестація здобувачів освітнього ступеня «Магістр» в умовах кредитно-модульної системи здійснюється у КК шляхом рейтингового оцінювання результатів виконання завдань атестаційного іспиту за спеціальністю з використанням підсумкової рейтингової оцінки.

4. Підсумкова рейтингова оцінка результатів оцінювання результатів складання атестаційного іспиту за спеціальністю в балах визначається як середньоарифметична оцінка з рейтингових оцінок голови та членів КК, виходячи із 100-бальної шкали з її наступним переведенням до оцінки за національною шкалою та шкалою ECTS (табл. 1).

Таблиця 1

Шкала оцінювання підсумків складання атестаційного іспиту за спеціальністю

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	відмінно	A	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
82-89	добре	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
75-81		C	Добре (в загальному вірне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)

67-74	задовільно	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-66		E	Достатньо (виконання задовольняє мінімальним критеріям)
35-59	незадовільно	Fx	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
1-34		F	Незадовільно (з обов'язковим повторним курсом)

5. Підсумкова рейтингова оцінка з атестаційного іспиту за спеціальністю визначається як сума оцінок за виконання завдань першої та другої частин.

5.1. Рейтингові оцінки за виконання кожного завдання атестаційного іспиту виставляються в балах з урахуванням відповідних критеріїв (див. табл. 2 та табл. 3, табл. 4).

Таблиця 2

Оцінювання виконання окремих завдань
атестаційного іспиту за спеціальністю

Вид навчальної роботи	Мах. к-сть балів	Критерії оцінювання підсумків виконання окремих завдань атестаційного іспиту	Зміст критеріїв оцінювання підсумків виконання окремих завдань атестац. іспиту	Оцінка в балах за виконання завдань частини 1	Оцінка в балах за виконання завдань частини 2
Частина 1		1. Відповідність підсумків виконання завдання суті запропонованого завдання	- в цілому відповідає повністю	5	9-10
Відповіді на питання 1	25		-неповністю відповідає	4	8
Відповіді на питання 2	25		-недостатньо відповідає суті завдання	3	6-7
Усього за частину 1	50				
Частина 2		2. Повнота та ступінь обгрунтованих рішень, обсяг та рівень використаних знань і умінь	- достатньо повно та обгрунтовано	5	9-10
Розв'язання завдань	50		-недостатньо повно та обгрунтовано	4	8
Усього за частину 2	50		-неповно та необгрунтовано	3	6-7
УСЬОГО за результатами виконання завдань атестаційног	100	3. Наявність елементів творчого, продуктивного мислення, оригінальність способів	- наявні елементи творчості, оригінальність підходу до вирішення завдання	5	9-10
			- типове (стандартне)	4	8

о іспиту	вирішення професійних та соціально-виробничих завдань	вирішення завдання		
		- відсутність творчості та оригінальності	3	6-7
	4. Вміння аналізувати і оцінювати факти, події, застосовувати певні правила, методи, принципи, закони в конкретних ситуаціях та прогнозувати очікувані результати	- високий рівень	5	9-10
		- середній рівень	4	8
		- низький рівень	3	6-7
	5. Вміння викладати матеріал професійно, логічно, послідовно	- матеріал викладено достатньо послідовно та логічно	5	9-10
		- матеріал викладено недостатньо послідовно та логічно	4	8
		- матеріал викладено непослідовно та нелогічно	3	6-7

Таблиця 3

Відповідність рейтингових оцінок за виконання окремих завдань атестаційного іспиту в балах оцінкам за національною шкалою

Оцінка в балах	Оцінка в балах	Оцінка за націон. шкалою	Пояснення
45-50	23-25	Відмінно	Відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок
41-44	21-22	Добре	Виконання вище середнього рівня з декількома помилками
38-40	19-20		У загальному вірне виконання з певною кількістю суттєвих помилок
33-37	17-18	Задовільно	Непогане виконання, але зі значною кількістю недоліків
30-32	15-16		Виконання задовільняє мінімальним критеріям
менше 29	менше 14	Незадовільно	Виконання не задовільняє

5.2. Рейтингова оцінка за виконання першої частини завдань атестаційного іспиту складається з суми балів за відповідь на два теоретичні питання. Рейтингова оцінка за виконання другої частини атестаційного іспиту складається з балів за виконання запропонованого завдання.

Оцінка за виконання кожної частини завдань атестаційного іспиту визначаються в балах та за національною шкалою відповідно до табл. 4.

Таблиця 4

Відповідність рейтингових оцінок за виконання завдань атестаційного іспиту за спеціальністю у балах оцінкам за національною шкалою

Частина 1	Частина 2	Оцінка за націон. шкалою
45-50	45-50	Відмінно
38-44	38-44	Добре
30-37	30-37	Задовільно
0-36	0-36	Незадовільно

Підсумкова оцінка за складання атестаційного іспиту в балах, за національною шкалою та за шкалою ECTS заноситься до екзаменаційної відомості та залікової книжки здобувача вищої освіти, наприклад, так: 92/Відм./А, 87/Добре/В, 79/Добре/С, 68/Задов./D, 65/Задов./Е тощо.

Здобувачам вищої освіти, які відсутні на атестаційному іспиті з неповажних причин, у протокол виставляється оцінка «незадовільно».

Здобувачам вищої освіти, які отримали на атестаційному іспиті незадовільну оцінку або не заявили на іспит з неповажної причини, надається право на повторний іспит в термін роботи кваліфікаційної комісії.

При повторному отриманні незадовільної оцінки вказані здобувачі не допускаються до виконання кваліфікаційної роботи і відраховуються з університету за академічну неуспішність.

Перескладання атестаційного іспиту з метою підвищення позитивної оцінки не дозволяється.

Порядок складання атестаційного іспиту здобувачами, які не з'явилися на нього у встановлений розкладом термін з поважної, підтверженої документально причини, встановлюється проректором з навчальної роботи за поданням декана факультету.

Результати атестаційного іспиту оголошуються здобувачам головою комісії в день проведення іспиту після його завершення та оформлення протоколів.

5. Перелік довідкових джерел інформації, якими дозволяється користуватись під час атестаційного іспиту.

Під час атестаційного іспиту здобувачам вищої освіти за освітнім ступенем Магістр не дозволяється користуватися літературою.